

Befal du dine veje

Musik: H.O.C. Zinck 1801/K. Lyngbye

Tekst: DDS02 36,1-6

SS

36,1 Be - fal du di - ne ve - je og al din hjer - te - sorg til hans tro - fa - ste

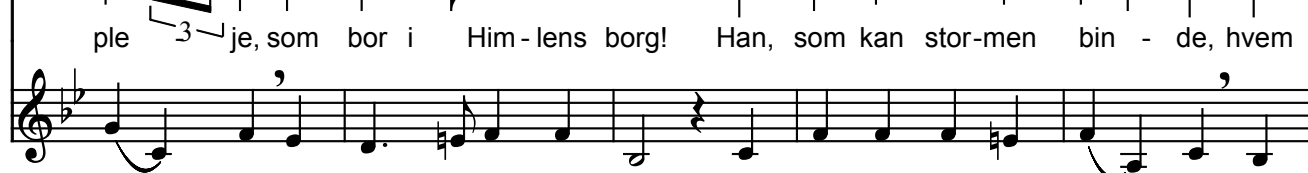
A

7

ple ³je, som bor i Him - lens borg! Han, som kan stor - men bin - de, hvem

12

bøl - gen ly - de må, han kan og ve - jen fin - de, hvor - på din fod kan gå.

2. På Herren må du agte,
hvis det dig vel skal gå;
hans gerning du betragte,
hvis din skal vel bestå!
Ved sorg og selvskabt plage
du intet retter ud,
thi intet kan du tage,
alt kan du få af Gud.

3. Din trofasthed og nåde,
o Fader, bedst forstår,
hvad skade kan og både
de dødeliges kår,
og hvad du har for øje,
det sker, o stærke Gud,
og alting sig må føje
dit råd at leve ud.

4. Vej har du alle steder,
dig midler fattes ej;
kun nåde du udspreder,
kun lys er al din vej;
din gerning kan ej hvile,
ej standses kan dit fjed,
når du til os vil ile
med hjælp og bistand ned.

5. Om alle Helved-magter
end trodse og modstå,
det du for intet agter,
vil ej tilbage gå.
Hvem kan mod dig vel stande,
som slynger lynets pil?
Hvem vover at forbande,
når du velsigne vil?

6. Så kast da al din smerte
på Herrens stærke magt,
og håb, o håb, mit hjerte,
vær trøstigt, uforsagt!
Du er dog ej den herre,
som alting råde bør;
Gud monne sceptret bære,
og alting vel han gør.

Paul Gerhard 1653